

[Socialministeren.]

Direktoratet er af den Opfattelse, at en Del af de Besvigelsessager inden for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, der i de sidste Par Aar er kommet offentlig frem, er fremkommet som et Resultat af det mere intensive Tilsyn med Kassens Afdelinger, og at Stigningen i Antallet af Bedragerisager inden for denne Kasse derfor til en vis Grad er af formel Natur.

Hele Ordningen med Udvidelsen af Rejsesekretærens Antal fra 1 til 3 samt i Særdeleshed disses Arbejde efter de givne Instrukser er af saa ny Dato, at det til nærværende Tidspunkt er noget vanskeligt at sige, hvorvidt der nu er sikret et saa effektivt Tilsyn med Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Afdelinger, at Antallet af Misbrug af Forsikringen kan forventes at ville aftage, men Direktoratet har til Stadighed sin Opmærksomhed henvendt paa Forholdene inden for denne Kasse.

Som det vil fremgaa af ovenstaaende Redegørelse, har Direktoratet fra 1933 foretaget en meget stor Udvidelse og Skærpelse af det revisionsmæssige Tilsyn med Arbejdsløshedskasserne, og det er Direktoratets Opfattelse, at en Del af de i de senere Aar gennem Retssager til Offentlighedens Kundskab komne Tilfælde af Misbrug af Arbejdsløshedsforsikringen netop kan ses som en Virkning af den skærpede Kontrol. Direktoratet maa i øvrigt holde for, at der indtil nu ingenlunde er sket en foruroligende Stigning i Antallet af konstaterede Tilfælde af Besvigelser over for Arbejdsløshedsforsikringen, idet der inden for de 68 egentlige Fagkasser overhovedet ikke har kunnet konstateres nogen Stigning i Antallet af Bedragerisager; men Stigningen i disse Sagers Antal er alene begrænset til Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. I Kalenderaaret 1937 forelaa for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Vedkommende for Direktoratet 26 Sager vedrørende Besvigelser fra Tillidsmænds og Grupper af Medlemmers Side, i 1938 til Dato foreligger for Direktoratet 15 Sager af denne Art.

Som tidligere i denne Redegørelse paapeget kan Tilfælde af Uorden og Bedrageri næppe helt undgaas inden for en saa stor Virksomhed som Arbejdsløshedsforsikringen, hvor der i 3 400 over hele Landet spredte Lokalfdelinger inden for et Regnskabsaar omsættes Beløb paa ca. 100 Mill. Kr., men det er Direktoratets Opfattelse, at det nu skabte Kontrolapparat er i Stand til at holde Tilfælde af

Misbrug inden for en saa snæver Margin som overhovedet muligt, naar henses til hele Systemet og Staben af Medarbejdere.

Hertil kommer endelig et Forhold af særdeles stor Betydning, naar Talen er om Misbrug af Forsikringen, nemlig at Forsikringens og derigennem det offentlige Tab ved konstaterede Besvigelser dækkes enten af de faglige Forbund eller af Afdelingernes Medlemmer gennem Opkrævelse af et ikke statstilskudsberettiget Ekstrakontingent og endelig i adskillige Tilfælde af den Person, der har begaaet Besvigelsen, gennem Afbetaling over en Aarrække. Forsikringens Tab ved Besvigelser er derfor som Regel begrænset til mindre Beløb, som det viser sig umuligt at inddrive, enten fordi den Person, der har besveget Forsikringen, afgaar ved Døden eller udgaar af Forsikringen, og hvor det besvegte Beløb er saa ringe, eller Omstændighederne stiller sig saaledes, at Direktoratet ikke mener i Medfør af Mønstervedtægtens § 33, Stk. 4, jfr. § 40, Stk. 4, at kunne gøre Tillidsmændene eller Afdelingen ansvarlige for Beløbets Tilbagebetaling.

Som Konklusion af de i foranstaaende Redegørelse givne Oplysninger skal Direktoratet anføre, at Spørgsmaalet om Misbrug af Arbejdsløshedsforsikringen formentlig kan ses under tre Hovedsynspunkter: 1) De Muligheder for Misbrug, der foreligger ved Tillidsmænds Forbrug af de dem betroede Midler. 2) De Muligheder for Misbrug af Forsikringen, der kan henføres til Tillidsmændenes fejlagtige Understøttelsesudbetaling eller uordentlige Administration. 3) De Muligheder for Misbrug, der foreligger ved de arbejdsløse Medlemmers Omgaaelse af Kontrollen og Oplysningspligten.

Hvad det første Punkt angaar, siger Direktoratet: Med Hensyn til Punkt 1 skal Direktoratet bemærke, at Muligheden for Misbrug fra Kassernes Tillidsmænds Side, efter at der paa Direktoratets Initiativ ved Arbejdsløshedsloven af 23. Juni 1932 blev gennemført Revision ved statsautoriserede Revisorer paa Kassernes Hovedkontorer og efter Stikprøverevisionsens Etablering, vil være særdeles ringe, for saa vidt angaar Hovedkontorerens Tillidsmænd.

Misbrug fra Afdelingstillidsmændenes Side vil, som Følge af den fra 1933 iværksatte Stikprøverevision, kunne forventes stadig at ville formindskes. Sker der ikke desto mindre et Misbrug paa den Maade, at en Tillidsmand forbruger Kassens